

[Gerda Møller.]

dér har man endda først enten været på husholdningsskole eller fået en tilsvarende uddannelse ude i det praktiske liv. Ingen af de to dele skal man mere efter det foreliggende lovforslag.

I øvrigt vil jeg gerne med hensyn til selve uddannelsen sige, at jeg kan være tilfreds med, at man har slettet kravet om, at man skal være fyldt 19 år ved optagelsen i 1. klasse på seminariet. Det er helt i overensstemmelse med de ønsker, jeg har fremført i tidligere ordførertaler på dette område, og selv om lovforslagets optagelsesbetingelser indebærer, at de studerende for de flestes vedkommende alligevel nok vil være 19 år, er der trods alt tale om en smidigere udformning på dette punkt.

Som det er fremgået af mine tidligere bemærkninger, kan jeg ikke gå ind for, at man gør det til en betingelse for at blive husholdningslærer, at man har bestået studentereksamen eller HF. Begrundelsen har jeg givet, nemlig at det praktiske stadig må spille en afgørende rolle, og at man derfor ikke skal gøre adgangen til denne uddannelse afhængig af bestemte eksaminer. Af samme grund er jeg heller ikke tilfreds med, at man sletter hele den praktiske uddannelse, som i dag er et krav, og som er overordentlig vigtig, især for pædagoger. Jeg mener, det er vigtigt at have truffet unge, børn og ældre fra andre grupper i samfundet for bedre at kunne forstå dem, når man senere skal have med dem at gøre i sin undervisning.

Jeg er godt klar over, at det kan være vanskeligt at finde tilstrækkelig gode læresteder i en tid med så mange udeerhvervende husmødre, men jeg kan ikke se, at de ordinære husholdningsskoler, selv om der er variationer i den undervisning, de giver, ikke vil give bedre mulighed for oplæring i praktiske færdigheder, end det vil kunne ske i seminarieundervisningen, hvor man altså nu foruden de ca. 8 ugers årlige hospitant-tjeneste skal erstatte den bortfaldne forpraktikuddannelse.

Jeg beklager også, at man ikke holdt fast ved den oprindelige tanke, der er nævnt i bemærkningerne, at uddannelsen skal være 3-årig, men nu forlænger den med $\frac{1}{2}$ år. Det virker mærkeligt i en tid, hvor man også fra regeringens side arbejder på — de tanker

var da fremme i forbindelse med besparelsesforanstaltningerne — at gøre uddannelserne kortere på flere og flere områder, at man så stiller ganske kort efter med et lovforslag, der i stedet for at forkorte en uddannelse gør den $\frac{1}{2}$ år længere. Det mener jeg heller ikke falder i tråd med de almindelige ønsker ude omkring om at gøre de forskellige uddannelser kortere, dels af hensyn til økonomien, dels fordi de forskellige uddannelser så hurtigt forældes, hvilket kunne tale for en mindre vidtgående specialisering i grundstudierne til fordel for en mere udbygget efteruddannelse, som kan supplere og udbygge den oprindelige uddannelse, der også er taget højde for i lovforslaget.

Det selvstændige speciale er en nydannelse i uddannelsen. Det skal give mulighed for fordybelse i en bestemt emnekreds. Det kan blive en god ting, især hvis det afpasses efter erhvervslivets ønsker, så eleven virkelig får gavn af det senere i sit erhverv.

Med hensyn til seminarierne svarer de fleste af bestemmelserne til de bestemmelser, vi har i læreruddannelsesloven og i loven om uddannelse af børnehav- og fritidspædagoger, og jeg har kun den bemærkning, at vi i den konservative gruppe er tilfreds med, at man ikke instituerer et råd, som skal være rådgivende for ministeren i sager vedrørende uddannelsen, men i stedet for peger på nedsættelse af et kontaktudvalg med studerende, lærere, rektor og ministerium, hvor alle forhold, der kommer uddannelsen ved, kan drøftes, og hvor nye initiativer kan tages på baggrund af indhøstede erfaringer.

For en ordens skyld vil jeg gerne slå fast, at mit parti ikke er imod en revision af husholdningslærernes uddannelse, tværtimod, vi finder den stærkt påkrævet. Den har heller ikke været ført à jour siden engang i midten af 1940'erne. Vi ved, at arbejdsløsheden i dette fag er stor, ikke mindst i København, og at mange er gået fra faget, måske fordi uddannelsen ikke har været tiltrækkende nok, fordi den ikke har levet op til de krav, man stiller i dag. Vor indstilling er blot den, at vi ikke finder revisionen tilstrækkelig tidssvarende og hensigtsmæssig, og at der efter vor formening burde være større koordinering mellem beslægtede fag.

Det er helt rigtigt, at den udvikling, der foregår i samfundet, hvad enten det drejer sig om familien eller erhvervslivet, kræver